

Gökyamaç

– İ.ÇELİKLİ · 09 Ekim 2010

Gökdere

Gökderede unutturduk zamanı
Gökderede su götürürdü
biriktirdiğimiz çamurları
Gökderede söğüt yaprakları hışırdardı
yaz boyunca dallarda
güz gelince sararır, savrulurdu rüzgarda
karılırdı çamura

Gökdereden sonra
derenin öte şakında[1]
dereye uğünen toprak Gökyamaç yolunda
bir tek ot bile yok yeşil namına
bayır bir keçi yolunu tırmanırdık
dağa yaslana, yamula
güç bela yavaş adımlarla
çok şükür hiç yuvarlanan olmasa da
küçük bir taş bile dereyi bulurdu
kazara yerinden oynatılsa
tasavvur edemezdik yuvarlansak ne olurdu
yukarıdan yuvarlanıp gelebilecek
taşı kayayı da hesaplamadan yapamazdık,

ardıc dallarına kurardık salıncağımızı
birbirimizi sallardık
sanki uçup dereye
düşecekmişiz gibi olurduk
zangır zangır titrer korkardık
içimizi bir üperti kaplardı
inmeye can atardık
sırada itilir kakılırdık

sadece kayaları yosun tutan Gökdere
gün olur;

boz-bulanık sele boğulur
geçit vermez olur
çoğul, çoğul, çoğuldar

gün olur
şırıl şırıl şırıldar
söğüt köklerinin arasından
oradan buradan şuradan
biraz derince bir göletçiğe
şıpır şıpır
sanki yağmur yağar
zerrecikler ışıldar
serinlik sunar
Gökderede sular

Gökderede sular
çoğuldar
Gökderede sular
çoğuldar her bahar
bayram eder çocuklar
bayram eder Gökdüz de
Kocadüzde tarlalar
tarlalarda buğdaylar
başaklar
tarla anlarında otlar
otlarda otlayan kuzular
kuzu otlatan çocuklar
çocuklarda
umutlar
yarınlar
[1] şak: diğer yarı, karşı yaka